

Τι είναι η Παράδοση (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 6, 2017

Πάντα όσα ο Θεάνθρωπος Χριστός, ο Ίδιος και διά του Αγίου Πνεύματος, έδωσεν έντολήν νά κρατῶμεν και κατ' αυτά νά ζῶμεν· πᾶν ὅ,τι παρέδωκεν εις τήν Έκκλησία Του, έν τῇ όποία κατοικεῖ διαρκῶς ο Ίδιος μετά του Αγίου Πνεύματος Του (πρβλ. Ματθ. 28, 19-20). «Αί παραδόσεις ἡμῶν» εἶναι ὅλη ἡ έν χάριτι ζωή μας έν Χριστῷ τῷ Θεῷ και έν τῷ Αγίῳ Πνεύματι· ἡ ζωή ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, ἡ όποία ἤρχισεν έν τῇ Έκκλησία του Χριστου, μέσω τῶν Αποστόλων, διά τῆς έπιφοιτήσεως του Αγίου Πνεύματος.

Όλόκληρος ἡ ζωή μας αυτή δεν εἶναι έξ ἡμῶν, ἀλλ' από του Κυρίου Ίησοῦ, τῆ χάριτι του Αγίου Πνεύματος. Ἡ ἀκριβέστερον: ὀλόκληρος ἡ ζωή μας αυτή εἶναι έκ του Πατρός δι' Υἱοῦ έν Αγίῳ Πνεύματι... Οὔτω «αί παραδόσεις» μας εἶναι ἡ νέα ζωή τῆς χάριτος έν Αγίῳ Πνεύματι, τό Όποῖον εἶναι ἡ ψυχή τῆς Έκκλησίας, ἡ ζωή έν τῇ Αἰωνία Αλήθειά του Θεοῦ, έν τῇ Αἰωνία Δικαιοσύνη του Θεοῦ, έν τῇ Αἰωνία Αγάπη του Θεοῦ, έν τῇ Αἰωνία Ζωή του Θεοῦ.

Έδῶ ο ἄνθρωπος δέν δημιουργεῖ τίποτε, οὔτε δύναται να δημιουργήση τήν Αἰωνίαν Αλήθειαν, τήν Αἰωνίαν Δικαιοσύνην, τήν Αἰωνίαν Αγάπην, την Αἰωνίαν Ζωήν, ἀλλά πάντα ταῦτα δύναται νά οικειοποιηθῆ, νά δεχθῆ, νά μεταβάλη εις ἰδικά του. Έν τῷ Χριστῷ και τῇ Έκκλησία Του ὅλα αυτά δίδονται διά τῆς χάριτος του Αγίου Πνεύματος εις τόν ἄνθρωπον, δίδονται και «παραδίδονται». Από τον ἄνθρωπον ἀπαιτεῖται τό νά δεχθῆ «τάς παραδόσεις» αυτές και να ζῆ κατ' αυτές...

Πάντα όσα παρεδόθησαν εις τούς Αποστόλους υπό του Σωτήρος Χριστου και του Αγίου Πνεύματος, αποτελοῦν ἀκριβῶς «τήν παράδοσιν», τήν ἁγίαν παράδοσιν, δηλαδή ὅλην τήν διδασκαλίαν του Σωτήρος και ὅλας τάς ζωοποιούσας ένεργείας διά τήν πραγμάτωσιν τῆς διδασκαλίας ταύτης εις τήν ζωήν τῶν ἀνθρώπων. Ταῦτα πάντα παρέδωσαν εις ἡμᾶς «εἴτε διά λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς». Ἡ παράδοσις εἶναι έν μέρει γεγραμμένη, ένῶ κατά τό πλεῖστον παρεδόθη προφορικῶς, ἀλλ' ὅμως ὅλα μαζί αποτελοῦν τήν Θεῖαν Αποκάλυψιν, δηλαδή τό Εὐαγγέλιον του Χριστου, τό Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας, τό παραδοθέν υπό του Θεοῦ εις τήν Έκκλησίαν διά την σωτηρίαν του ἀνθρωπίνου γένους «ἀπό του νῦν και ἔως του αἰῶνος». Όλόκληρον τό Εὐαγγέλιον παρεδόθη εις τήν Έκκλησίαν υπό του Κυρίου Ίησοῦ Χριστου και του Αγίου Πνεύματος, διά τουτο ἀκριβῶς τό Εὐαγγέλιον εἶναι «ἡ παράδοσις» του Θεοῦ εις ὅλην τήν εὐρύτητά του. Τό γραπτόν Εὐαγγέλιον

συμπληρώνεται μέ τό ἄγραφον Εὐαγγέλιον τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπ' αὐτοῦ ἐρμηνεύεται διά τῆς ἐνεργείας τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὅντως, ὅλα αὐτά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποτελοῦν μίαν ὁλότητα, ἐν ζῶν πνευματικόν σῶμα, ἡ **γραπτή δηλαδή καί ἄγραφος παράδοσις.**

Διό καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: **«Παράδοσις ἐστὶ, μηδέν πλέον ζῆτει», διότι ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ διά τήν αἰώνιαν τῶν ζωῆν, ἐν τῷ παρόντι καί ἐν τῷ μέλλοντι αἰώνι...**

Μέ μίαν λέξιν, ἡ **θεία, ἡ θεανθρωπίνη Παράδοσις εἶναι τό παραδίδειν διά μέσου τῶν αἰώνων καί τῶν γενεῶν αὐτόν τοῦτον τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετά πασῶν τῶν θείων ἀληθειῶν καὶ τῶν ἐντολῶν, τῶν χαρίτων (μυστηρίων) καί τῶν ἀρετῶν Αὐτοῦ, ὡς ζῶντα Θεόν καί Σωτήρα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί ὡς Ἐκκλησίαν.**

Τοῦτο δέ ἀκριβῶς εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς θεανθρώπινον σῶμα Του, δηλαδή ἡ ζῶσα καὶ παρατεινομένη διά τῶν αἰώνων Ἱερά Παράδοσις, ὁ αἰεὶ ζῶν Θεάνθρωπος Χριστός καί πᾶν ὅ,τι Αὐτός ἔχει ἐντός Του καί ὅ,τι φέρει μαζί Του. __

(Ἀπόσπασμα ἀπό τὸ βιβλίον «Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος», ἐκδ. «Ἀστήρ», Ἀθήνα 1993, σ. 201-203)

(Πηγή: [«Παρέμβαση Ἐκκλησιαστική»](#). Τεύχος: Μάιος - Αύγουστος 2017)